

Landstinget har i Overensstemmelse med Regeringen stadig lagt Vægt paa, at der, samtidig med at de direkte Skatteforhold ordnes, sker en Afgørelse af de indirekte Skatteregler, fordi disse naturligen gensidig støtte hinanden, og fordi det saavel for Befolkningen som Statskassen efter Landstingets Formening er af Bigtighed, at den hele Ordning sker under fælles Synspunkter. Landstinget maatte derfor, som i Udvalgets tidligere foreløbige Indstilling udtalt, ønske, at der under alle Omstændigheder fra begge Tings Side gjordes de alvorligste Bestræbelser for at søge de 4 Skattelove, derunder ogsaa Brændevinskatte- loven, gennemførte, og at ingen af disse opgaves, saa længe der var Haab om ved en fortsat Forhandling at naa til Enighed mellem Tingene. Naar dette Ønske nu af Folketinget er besvaret dermed, at Tinget i Modsetning til, hvad der hidtil er sket fra dets Side, har forkastet Forslaget om en forhøjet Brændevinskat, saa vil det efter Udvalgets Formening være det nyttigste for Muliggørelsen af en heldig Ordning af Skatteforholdene og de til dem knyttede andre offentlige Interesser, at Spørgsmaalet om en Skattereform udsættes.

Under Forudsætning af, at denne Opfattelse billigens af Landstinget — og idet derefter dette Tings Stilling altsaa maa blive den samme over for det af Folketinget tilbagevendte Toldlovforslag, hvorom nærværende Udvalg har konfereret med Toldudvalgets Flertal — indstiller Udvalgets Flertal: at Landstinget

gaar over til den næste Sag paa Dagsordenen.

Et Mindretal (Madsen-Mygdal, Rasmussen og Sørensen-Egaa) skal, under Forbehold af nærmere Begrundelse under den mundtlige Forhandling i Salen, her indskrænke sig til nogle enkelte Bemærkninger.

Den Omstændighed, at der i en længere Række af Aar gennem Lovgivningen er lagt forvægede Byrder paa Kommunerne, uden at disse samtidig ere anviste ny Indtægtskilder, har til Følge, at en større Del af Befolkningen i høj Grad ønsker de her omhandlede Lovforslag gennemførte. Hertil kommer, at skønt disse Lovforslags Gennemførelse ikke vil yde Landbruget en saa væsentlig Støtte, som dette har Krav paa, saa vil dog en delvis Omflytning fra de uretfærdige Hartkornsskatter til et mere retfærdigt Skattegrundlag af Landbrugerne blive hilset med Glæde Landet over som et Skridt i den rigtige Retning.

At det andet Ting, der i væsentlig Grad bestaar af Repræsentanter for Landbruget, paa ethvert Trin af Behandlingen har fremmet disse Sager med størst mulig Hurtighed, vil være øjensynligt for enhver.

De nævnte Lovforslag forelagdes først i Folketinget i Samlingen 1896—97. Skønt det ene af dem, Formue- og Indkomstskatteforslaget, langt fra ikke tilfredsstiller Folketingsflertallets Ønsker med Hensyn til en Reform paa dette Omraade, lykkes det dog temmelig hurtigt at komme til Enighed om begge Lovforslag mellem Regeringen og næsten hele Folketinget.

Der var Grund til at haabe, at denne Enighed vilde bane Vejen for en hurtig Behandling i Landstinget. Dette Haab er imidlertid ikke gaaet i Opfyldelse. Landstinget har haft disse Sager til Behandling i 4 Samlinger, og endnu er man lige nær. Landstingets Flertal har nemlig gentagende knyttet Betingelser til Forslagene og rejst Indvendinger særlig mod Indkomstskatteloven af en saadan Art, at Skattelovens Gennemførelse vanskeliggøres i overordentlig Grad.

For at gøre Forsøg paa om muligt at komme over disse Vanskeligheder gennem en direkte Forhandling mellem Tingene har Folketinget Gang efter Gang bestræbt sig for at naa til en Forhandling i Fællesudvalg, men Landstingets Stilling har hidtil været en Hindring for disse Bestræbelser.